

[Lone Dybkjær]

er grundlag for at ændre regeringens holdning til Barsebäck-værket.

Jeg kan godt forstå, at miljøministeren ønsker nærmere undersøgelser, hvis han virkelig forestiller sig at opbygge et beredskab i Københavnsområdet. Men egentlig synes jeg, at ministeren skal anvende en anden fremgangsmåde, nemlig den – og her er jeg i modsætning til andre ordførere her i dag – nøgternt at konstatere, at det at lave beredskabsplaner for en region som København lader sig ganske enkelt ikke gøre. Jo mere man forsøger, jo mere grotesk bliver situationen i virkeligheden. Hvis ikke det var så alvorligt, kunne man godt grine ad alle de forestillinger, man kan gøre sig om, hvordan et sådant forløb vil være. Det er et absurd drama, når der er tale om 1-1½ million mennesker.

Jeg må vist for en gangs skyld erklære mig enig med professor Ølgaard, som mig bekendt afviser alle beredskabsplaner. Godt nok med en lidt anden begrundelse end min, for han finder nemlig, at atomkraftværker er så sikre, at de kan placeres på Rådhuspladsen, og at det derfor er unødvendigt med et beredskab. Det er et langt renere synspunkt end det, vi her bliver præsenteret for. Beredskabsløsningen duer ikke, og det bør vi erkende, jo hurtigere, jo bedre.

Det andet spørgsmål er så, om vi er klar til for evigt at leve med den store ulykke. Det finder det radikale venstre ikke at vi er. Vi finder, at risikoen for det danske samfund er for stor til, at vi kan acceptere denne situation. Hvis der virkelig sker noget, vil det, som jeg nævnte, føre til en lammelse af hele Danmark, og ud over det giver det i øvrigt også en række problemer af psykologisk art, så længe der ikke er sket noget. Konklusionen for det radikale venstre er derfor, at der ingen anden vej er, end at man må se at få Barsebäck afviklet.

Når det er sagt, kan jeg selvfølgelig også godt se miljøministerens eller regeringens vanskeligheder, når man skal rejse op til Stockholm og forelægge dette for den svenske regering. For det første regeringens egen holdning til atomkraft, som jo er totalt uafklaret, uanset at man bruger vendingen: for øvrigt mener jeg, at vi bør opføre atomkraftværker her i landet. For det andet de protester, vi ikke har fremført ved tidligere lejligheder. For det tredje problemet om, i hvilket

omfang man rent faktisk kan tillade sig at gribe ind i et andet lands dispositioner – navnlig når det drejer sig om et broderland som Sverige.

Men disse politiske problemer og vanskeligheder, som regeringen har, og som vi udmærket kan se den må have, ændrer ikke ved vores konklusion. Vi skal derfor anmode den danske regering om snarest at tage kontakt med den svenske regering om afvikling af Barsebäck i løbet af 5 år. Hvis det kan påvises, at der er en rimelig stor sænkning af risikoen for en ulykke eller konsekvenserne heraf ved at nedsætte effektniveauet for de kørende reaktorer, kan en lidt længere periode overvejes. Med dette tidsperspektiv mener vi vi har taget vidtgående hensyn til svenskerne situation og ikke mindst den økonomiske side af sagen.

Jeg kan tilføje, at jo tidligere den danske regering optager forhandling med Sverige, jo lettere bliver det for svenskerne at indpasse denne beslutning i deres energiplanlægning.

I mellemtiden må vi så i virkeligheden mere eller mindre holde vejret og håbe på, at den værst tænkelige ulykke ikke sker – og i øvrigt håbe på, at undersøgelser viser, at risikoen formindskes, dersom effektniveauet sænkes – og så i øvrigt vurdere, hvad der er det bedste beredskab, vi kan etablere i denne periode, indtil Barsebäck totalt lukkes.

Efter det radikale venstres opfattelse er det bedste beredskab det enkleste beredskab. At forestille sig, at et indviklet system i tilfælde af den værst tænkelige ulykke kan etableres, er absurd. Enhver forestilling om en evakuering af hundredtusinder af mennesker er vanvittig. Derfor må man søge hen imod det allersimpleste beredskab og så sørge for, at der foregår en oplysning om dette beredskab. Ved at det er meget enkelt, kan man have håb om, at man kan håndtere en sådan situation.

Ministeren har bebudet, at en ansøgning om bevillinger – eller rettere to ansøgninger om bevillinger, så vidt jeg kan se – vil blive forelagt finansudvalget. Efter det radikale venstres opfattelse bør der ske en overflytning af midler fra atomsektoren til miljøstyrelsen med henblik på at tilgodese beredskabet, hvis ministeren ønsker at arbejde videre med det, som her er anført, eller hvis han arbejder efter en enklere plan. En total udvidelse af udgifterne vedrørende atomkraft kan